

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1010/2024
01.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јелене Тројанчевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику 2К.бр. 67/21 од 22.11.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 78/24 од 10.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јелене Тројанчевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику 2К.бр. 67/21 од 22.11.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 78/24 од 10.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику 2К.бр. 67/21 од 22.11.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одрђено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 78/24 од 10.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Трстенику 2К.бр. 67/21 од 22.11.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА - адвокат Јелена Тројанчевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи

другостепену пресуду и окривљеног ослободи или исту укине и предмет врати на поновну одлуку по жалби окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју обрзалаже наводима да из изреке првостепене пресуде произлази да је последица предметног кривичног дела које се окривљеном ставља на терет саобраћајна незгода и да је у односу на ту последицу окривљени поступао из нехата, али да саобраћајна незгода ни у ком случају не представља последицу кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја. У вези са изнетим, одбрана наводи да би учиналац био кажњен, потребно је да је да буде испуњен објективни услов инкриминације, односно да је код другог наступила лака телесна повреда или имовинска штета у законом прописаном износу, те да код учиниоца дела постоји свест о радњи и последици, односно да је био свестан да непридржавањем саобраћајних прописа тако угрожава јавни саобраћај и да тако доводи у опасност живот и тело људи или имовину већег обима, али је олако држао да таква последица неће наступити.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Наиме, из чињеница и околности назначених у изреци пресуде, произлази да је окривљени у време, месту, и на начин ближе опредељен у истој, способан да схвати значај свој дела и да управља својим поступцима и свестан чињенице да је овакво његово дело забрањено, као учеснику у саобраћају на путевима непридржавајући се саобраћајних прописа угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи услед чега је код једног лица наступила лака телесна повреда, свестан чињенице да непоштујући саобраћајне прописе може угрозити јавни саобраћај и да код других лица могу наступити лаке телесне повреде, али је олако држао да до саобраћајне незгоде неће доћи.

Из чињеничног описа изреке побијане пресуде, а насупрот наводима захтева, произлазе сва законска обележја кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, како објективна, тако и субјективна, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како радња која се састоји у непридржавању саобраћајних прописа, тако и последица које се састоје у конкретној опасности по живот или тело људи или имовину већег обима, али и објективни услов кажњивости који се састоји у наступању лаке телесне повреде, у конкретном случају, оштећене ББ, а у изреци пресуде је описан и нехат као облик виности и у односу на радњу и у односу на последицу („свестан чињенице да не поштујући саобраћајне прописе може угрозити јавни саобраћај и да код других лица могу наступити лаке телесне повреде, али је олако држао да до саобраћајне незгоде неће доћи“).

Уједно Врховни суд указује да чињеница да су у изреци пресуде додате и речи „саобраћајна незгода“ нису од утицаја на непостојање елемената кривичног дела, а имајући у виду све напред наведено, из којих разлога се на несумњив начин може утврдити облик виности у односу на радњу и у односу на последицу кривичног дела.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић